

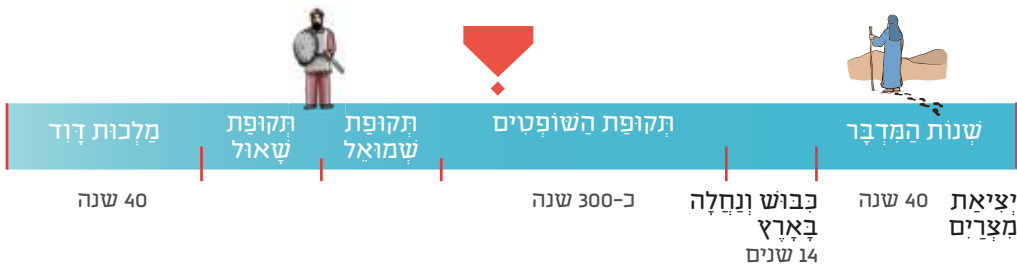
לעילוי נשמת
ניסים אליהו
בן רובידה ז"ל

הַתַּנְ"ךְ שֶׁלָנוּ

הורים וילדים תנ"ך יחדיו לומדים

למוד שבועות תשפ"ד מגילת רות

פרק א

משפחת אלימלך בשדה מואב

1. באיזו ארץ היה רעב?
2. כמה בנים היו לאלימלך ונעמי?
3. מאיזה עם היו הנשים שנשא בני אלימלך אחר מותו?
4. כמה שנים גרה נעמי במואב?
5. לדעתכם, מדוע אחרי מות אלימלך לא חזרה נעמי לבית לחם?

משפחת אלימלך יורדת למואב

א ויהי בימי שפט השפטים {לפני תקופת שאול המלך}, ויהי רעב בארץ, וילך איש מבית לחם {שבנחלת שפט} יהודה לגור בשדי {בארץ} מואב, הוא ואשתו ושני בניו. **ב** ושם האיש: אלימלך, ושם אשתו: נעמי, ושם שני בניו: מחלון וכליון, אפרתים {אנשים חשובים}, מבית לחם יהודה, ויבאו שדי מואב, ויהיו שם.

ג ויקמת אלימלך איש {בעלה של} נעמי, ותשאר היא ושני בניה. **ד** וישאו להם נשים מאבות, שם האחת {אשת כליון}: ערפה, ושם השנית {אשת מחלון}: רות, וישבו {נגורו} שם כעשר שנים.

ה ויקמו גם שניהם, מחלון וכליון, ותשאר האשה {לבה} משני ילדיה ומאישה {ובעלה}.

מדוע אי אפשר לפרש את המלה "אפרתים" כאן במשמעות של אנשים משבט אפרים?

איננו יודעים אם היו עוד רבים מישראל שברחו למואב בעת הרעב. מה היה מיחד באלימלך שבריחתו למואב הייתה משמעותית יותר משל כל אדם אחר?

אסור נשואים עם מואבי

התורה (דברים כג, ד-ה) אוסרת על אשה מישראל להתחתן עם גבר מבני עמון ומואב, אפלו אם יתגירו. ואף שהם מזרע לוט, אחינו של אברהם, וקרובים לישראל, אסרה התורה להתחתן אתם, משום שלא נהגו אתנו באנושיות וחמלה. כשיצאו ישראל ממצרים ועברו לצד עמים אלו בנדודיהם במדבר, לא הסכימו בני עמון ומואב לתת ואפלו למכר אכל ומים לישראל.

עם זאת, חז"ל מלמדים שאמנם אסור לישראלית להתחתן עם גבר מעמים אלו, אך מותר לישראלית להתחתן עם אשה מעמים אלו אחרי שהתגיירה, והלכה זו התפרסמה בישראל לאחר הגעת רות לבית לחם.

נְעָמִי וּכְלוּתֶיהָ הוֹלְכוֹת לְבֵית לֶחֶם

ו וּתְקַם הַיָּא וּכְלוּתֶיהָ {הַנְּשִׂימ שֶׁל בְּנֵיהָ} וּתֵשֶׁב {חֲזָרָה} מִשְׁדֵּי מוֹאָב {אֶל בֵּית לֶחֶם}. כִּי שָׁמַעָה בְּשׂוּדָה מוֹאָב כִּי פָקַד {זָכַר} יְהוָה אֶת עַמּוֹ {לְטוֹבָה. וְהַחֲלִיט} לָתֵת לָהֶם לֶחֶם {הַרְעֵב הַסִּתִּימ}. ז וַתֵּצֵא מִן הַמְּקוֹם אֲשֶׁר הִיְתָה שָׁמָּה, וּשְׂתֵי בָלוּתֶיהָ עִמָּהּ, וַתֵּלַכְנָה בְּדֶרֶךְ לָשׁוּב אֶל אֶרֶץ יְהוּדָה.

ח וַתֹּאמֶר נְעָמִי לְשְׂתֵי בָלוּתֶיהָ:

לָכֵן שָׂבַנָּה {חֲזָרָנָה} אִשָּׁה לְבֵית אִמָּה {לָאִם שְׂרָה, לְמוֹשֶׁפְּתָחָה}, יַעֲשֵׂה יְהוָה עִמָּכֶם חֶסֶד {טוֹבָה} כַּאֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם עִם הַמְּתִימ {בְּנֵי שְׁמוּתוֹ} וְעַמִּדִּי {שְׂלֵא עֲזַבְתֶּם אוֹתִי אַחַר שְׁמוּתוֹ בְּנִי}. ט יִתֵּן יְהוָה לָכֶם {בְּרָכָה}, וּמִצָּאֵן מִגּוֹחָה {שְׂרָה} אִשָּׁה בֵּית אִישָׁה {בַּעֲלָהּ, שֶׁתִּזְכְּוּ לְהִתְחַתֵּן שׁוֹב}. וַתִּשָּׁק לָהֶן, וַתִּשְׁאַנְהָ קוֹלָן וַתִּבְכְּינָה.

1. מה שמעוה נְעָמִי שָׁגַרְם לָהּ לְהַחֲלִיט לְחַזֵּר לְבֵית לֶחֶם?
2. לְדַעְתְּכֶם, הֲאִם חָשְׂתָה נְעָמִי לְחַזֵּר לְבֵית לֶחֶם? מִמָּה חָשְׂתָה?
3. כְּשֶׁהִבִּינָה נְעָמִי שְׂכּוּלוּתֶיהָ אֵינֶן מִתְכַּוְּנוֹת רַק לְלוּוֹת אוֹתָהּ קִצָּת בְּדֶרֶךְ, אֲלֵא לְהַצְטַרֵּף אֵלֶיהָ לְבֵית לֶחֶם, הֲיֵא אִמָּרָה לָהֶן לְבֵית שֶׁל.....
4. מָה אַחֲלָה נְעָמִי לְרוּת וְעֵרְפָּה?

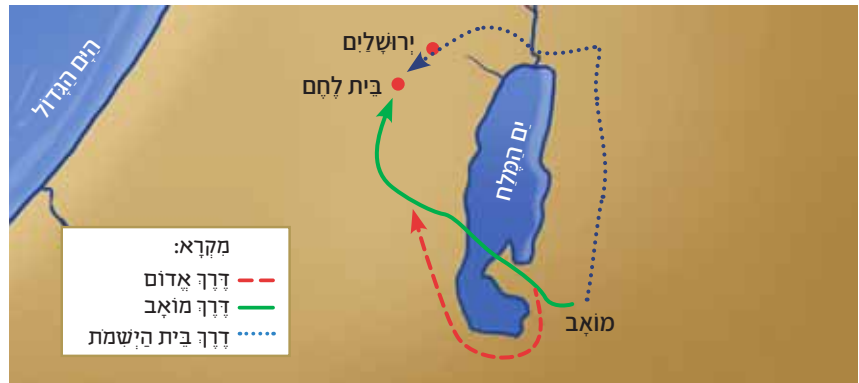
עֲגוּנָה

"עֲגוּנָה" הִיא אִשָּׁה שֶׁהִיְתָה נְשׂוּאָה, אֲךָ כָּעַת בַּעֲלָהּ אֵינֶנּוּ נִמְצָא עִמָּהּ, וְהִיא אֵינָה יְכוּלָה לְהִתְחַתֵּן בְּשֵׁנִית. לְמִשָּׁל, אִשָּׁה שֶׁהִלָּךְ בַּעֲלָהּ לְמִלְחָמָה וְלֹא שָׁב, וְאֵין יוֹדְעִים אִם הוּא חַי אוֹ מֵת, וְלָכֵן לֹא בְרוּר אִם הִיא נְשׂוּאָה אוֹ אִלְמָנָה, וְלָכֵן אֵינָה יְכוּלָה לְהִנָּשֵׂא שׁוֹב.

נְעָמִי אוֹמַרְת לְכּוּלוּתֶיהָ שְׂלֵא תִהְפְּכֶנָה אֶת עֲצָמֶן לְעֲגוּנוֹת. מְרַצוֹן וְיִמְנְעוּ מִלְהִתְחַתֵּן בְּשֵׁנִית.

1. הֲאִם קָבְלוּ רוּת וְעֵרְפָּה אֶת הַצָּעַת נְעָמִי?
2. נְעָמִי אִמָּרָה לְכּוּלוּתֶיהָ שְׂאִין טַעַם שְׂיִלְכוּ אִתָּהּ, כִּי הִיא אֵינָה יְכוּלָה לְהַצִּיעַ לָהֶן בָּנִים אַחֲרִים לְהִתְחַתֵּן אִתָּם, מִשְׂתֵּי סְבוֹת:
 - א. נְעָמִי קָבַר....., וְלֹא תוּכַל לְהִתְחַתֵּן וּלְלָדֵת.
 - ב. אִפְלוּ אִם תִּלְדִּי, יַעֲבֹר זְמַן רַב עַד שֶׁהַבָּנִים.....
3. כִּיצַד הִגִּיבָה עֵרְפָּה לְדַבְרֵי נְעָמִי?
4. לְדַעְתְּכֶם, הֲאִם רָצְתָה נְעָמִי שְׂכּוּלוּתֶיהָ תִּבּוֹאנָה אִתָּהּ?
5. לְדַעְתְּכֶם, הֲאִם נִשְׁקָה עֵרְפָּה גַם לְרוּת?

נְעָמִי מְנַסֶּה לְשַׁכְּנַע אֶת כּוּלוּתֶיהָ לָשׁוּב לְמוֹאָב

י וַתֹּאמְרֶנָּה לָּהּ {רוּת וְעֵרְפָּה לְנְעָמִי}:

כִּי אַתָּה נְשׂוּב לְעַמֶּךָ!

יא וַתֹּאמֶר נְעָמִי:

שְׂבַנָּה {חֲזָרָנָה} בְּנִתִּי, לָמָּה תֵלַכְנָה עִמִּי? הַעוֹד לִי בָנִים בְּמִעֵי {בְּרַחֲמֵי}, וְהִיוּ לָכֶם לְאֲנָשִׁים {הֲאִם יִהְיוּ לִי עוֹד בָּנִים, שֶׁתוּכְלוּ לְהִתְחַתֵּן אִתָּם}?

יב שְׂבַנָּה בְּנִתִּי, לָכֵן, כִּי זָכַנְתִּי מִהִיּוֹת לְאִישׁ {אֲנִי זָכַנָה כְּשֶׁבִיל לְהִתְחַתֵּן וְלָדֵת יְלָדִים}, כִּי {אִפְלוּ אִם} אִמָּרְתִּי יֵשׁ לִי תִקְוָה, גַּם הִיְתִי הַלְיָלָה לְאִישׁ {אִפְלוּ הִיְתִי מִתְחַתֶּנֶת עִכְשָׁיו}, וְגַם {אִפְלוּ} יִלְדֵתִי בָנִים - יג הַלָּהֵן תִּשְׁבְּרֶנָּה {תַּחֲפוּ} עַד אֲשֶׁר יִגְדְּלוּ? הַלָּהֵן תִּעַנְנָה {תִּהְיוּ בַּעֲגוּנוֹת וְתַחֲפוּ שְׂיִגְדְּלוּ} לְבָלוּתֵי הַיָּא לְאִישׁ {כִּלִּי שֶׁתְּחַתְּנֶנּוּ}!?

יד אֶל {תַּעֲשׂוּ זֹאת} בְּנִתִּי, כִּי מֵר לִי מְאֹד מְכֶם {מִצְבֵּי קִשָּׁה מִשְׁלָכֵן}, כִּי יֵצְאָה כִּי יָד יְהוָה {ה' הַעֲנִישׁ אוֹתִי}.

יז וַתִּשְׁנֶנָּה קוֹלָן וַתִּבְכְּינָה עוֹד, וַתִּשָּׁק עֵרְפָּה לְחֻמוֹתָהּ {לְנְעָמִי, וְחֲזָרָה לְמוֹאָב}, וְרוּת דָּבְקָה בָּהּ {לֹא נִפְרְדָה מִמֶּנָּה}.

במה חטאה משפחת אלימלך?

נעמי הכירה שהצרות באו לה מה/ וכנראה הבינה שהיה בזה ענש לה ולמשפחתה. אך מה היה פשעם? נסו להסביר לפי דברי חז"ל:

א. "למה נענש אלימלך? – על ידי שהפיל לבן של ישראל עליהם... אלימלך היה מגדולי המדינה ומפרנסי הדור, וכשבאו שני רעבון (שנות רעב), אמר: עכשו כל ישראל מסבבין פתחי (יבקשו ממני מזון)..."

עמד וברח לו מפניהם (רות רבה א, ד).

ב. "אלימלך... היה ראש הדור... כיון שבא הרעב, מה עשה? הניח לארץ ישראל שממה, והלך לו לארץ מואב. והיה הקדוש ברוך הוא קוצף עליו, שהיה נשיאו של דורו, אמר... אלו עזבו בני והניחו את הארץ שממה!"

(מדרש תנחומא בהר, ג).

מהו יבוס?

אדם נשוי שנפטר בלי להשאיר אחריו ילדים, יכול אחיו להתחתן עם האלמנה ולרשת את נכסי הנפטר, והילדים שיוולדו להם יהיו מעין המשך לאח שנפטר. אך אם האח או האלמנה אינם מעוניינים להנשא, עורכים טקס הנקרא: "חליצה", ולאחריו יכולה האלמנה להנשא למי שתרצה.

- ❖ אחרי שהלכה ערפה, בקשה נעמי מרות להשאיר אתה.
- ❖ רות אמרה שהיא רוצה להיות חלק מהעם של נעמי.
- ❖ רות לא התחייבה להשאיר כל הזמן עם נעמי.
- ❖ רות אמרה לנעמי שהיא מאמינה כמותה בה!
- ❖ רות נשבעה לנעמי כדי להוכיח לה שהיא מתכוונת ברצינות למה שהיא אומרת.
- ❖ נעמי ענתה לרות: "כי המות יפריד ביני ובינך".

רות דבקה בנעמי

טו ותאמר {נעמי לרות}:

הנה שָׁבָה בְּמִתְהַדָּר {אשת האח של בעלה} אֵל עַמָּהּ וְאֵל אֱלֹהֶיהָ {לדת המואבים}, שׁוֹבֵי אַחֲרַי בְּמִתְהַדָּר.

טז ותאמר רות:

אֵל תִּפְגַּעֵנִי כִּי {תרכי לבקש ממני} לְעַזְבֶּךָ, לָשׁוּב {למואב} מֵאַחֲרַיךָ {ולא שאירה מאחורי}.

כִּי אֵל אֲשֶׁר {להיכוש} תִּלְכִּי - אֵלֶיךָ.

וּבְאֲשֶׁר תִּלְכִּי {במקום שתישני בלילה} - אֵלָיו,

עַמָּה - עַמִּי.

וְאֵלֹהֶיךָ - אֱלֹהֵי {אני רוצה להצטרף לישראל}.

יז בְּאֲשֶׁר תְּמוֹתֵי - אָמוֹת, וְשֵׁם אָקִבֶר {קרוב לקבר}, כֹּה יַעֲשֶׂה ה' הַזֶּה לִּי וְכֹה יוֹסִיף {אני נשבעת!} כִּי {רק} הַמּוֹת יִפְרִיד בֵּינִי וּבֵינְךָ!

יח ותרא {נעמי} כִּי מִתְאַמָּצֵת הִיא {רות} לְלַכֵּת אֵתָהּ, וְתַחְדָּל לְדַבֵּר אֵלֶיהָ {לא נסתה עוד לשכנע אותה לשוב למואב}.

1. מי שם לב שנעמי ורות הגיעו לבית לחם?
2. איזה שם חשבה נעמי שמתאים לה עכשיו?
3. מדוע אמרה נעמי שהשם שלה אינו מתאים למצבה כעת?
4. מתי הגיעו נעמי ורות לבית לחם?

"חסד של אמת" –

חסד שנעשה בלי כוונה להשיג רוח או הכרת הטוב מצד המקבל. בהלכה נקראת הלכות המת: "חסד של אמת", כי המת אינו יכול להחזיר טובה למי שלוה אותו.

"קציר" הוא העונה שבה קוצרים חותכים, את השבליים בשדות. השעורים מקדימות להבשיל, ולכן קציר השעורים מתחיל בניסן, סמוך לפסח. לעמתו, החטים מבשילות מאחר יותר, וקצירתן מתחילה בסיון, סמוך לחג השבועות.

1. כיצד בנתה נעמי את רות? לדעתכם, מה נוכל ללמד מהכנוי שנתנה לבלותיה?
2. אסוף שבליים כעני הוא עבודה קשה ולא מכבדת. רות הלכה לבדה לעבודה זו, ולא בקשה מנעמי לבוא איתה. לדעתכם, מה אפשר ללמד מכך על מדותיה?
3. האם ידעה רות שהיא מלקטת בשדה השייך לקרוב משפחה של נעמי?

נעמי ורות מגיעות לבית לחם

יט ותלכנה שתיהם עד בואנה {עד שבאו ל} בית לחם, ויהי כבואנה בית לחם. ותהם {רעשה} כל העיר עליהן {כשראו אותן}. ותאמרנה {נשות העיר}: הזאת נעמי!?

כ ותאמר אליהן {נעמי}:

אל תקראנה לי נעמי, קראנ לי מרא {אשה שמר ורע לה}, כי המר שדי לי מאד {ה' הביא עלי מרירות וצרות}. כא אני מלאה הלכתי {עשירה ואם לבנים} - וריקם {כלי דבר} השיבני יהוה. למה תקראנה לי נעמי {מלשון נעמות}, ויהוה ענה בי {ענה אותי, ויש שפרשו: העיד שחטאתי}, ושדי {וה'} הרע לי {הביא עלי רעות}.

כב ותשב נעמי ורות המואבית כלתה עמה {לבית לחם}, השבה משדי מואב, והמה באו בית לחם בתחלת {הזמן של} קציר שעורים {סמוך לחג הפסח}.

האם רות וערפה התגירו כשנשארו למחלון וכליון?

לפי רבי מאיר (רות רבה א, ט), רות וערפה נשארו למחלון וכליון בלי להתגר, ורות התגירה רק לאחר מות מחלון, בבואה לבית לחם. אולם, רבי אברהם אבן עזרא סבור שהן בן התגירו קדם לכה, שהרי נעמי אומרת לרות: "שבה יבמתך אל עמה ואל אלהיה" - כלומר, ערפה עזבה את היהדות, ומכאן שעד עכשו היא בן היתה חלק מישראל, כי התגירה.

פרק ב (בדלוגים) רות ובעז נפגשים

רות הולכת ללקט שבליים

א ולנעמי {היה} מדוע לאישה {קרוב של בעלה} איש גבור חיל {אמין ובעל מדות טובות} ממשפחת אלימלך, ושמו בעז.

ב ותאמר רות המואבית אל נעמי:

אלכה נא השדה ואלקטה בשבליים {אסף את השבליים שמשאירים בשדות לעניים} אחר אשר אמצא חן בעיניו {אחר בעל שדה המסתכל בעין טובה על עניים}.

ותאמר לה:

לכי בתי.

ג ותלה ותבוא ותלקט בשדה אחרי הקצרים. ויקר מקרה {ובמקרה המקרה לרות, היתה זו} חלקת השדה {השבת} לבעז אשר ממשפחת אלימלך.

ד והנה בעז בא מבית לחם {לשדה} ויאמר לקוצרים {ברך אותם}:

יהוה עמכם!

ויאמרו לו:

יברכה יהוה!

חידה

איזה איור מתאים לכל אחת מהמתנות שמשאירים לעניים בשדה?

מה מתר לעניים לקחת משדה שבלים?

כשקוצרים שדה שבלים, מצוה להשאיר לעניים שלוש מתנות בשדה:

לקט - שבלים שנפלו בעת הקציר.

שכחה - חבילת שבלים שנשכחה בעת הקציר.

פאה - חלקת אדמה לא קצורה בקצה השדה.

בימינו לא יטרחו העניים להגיע לשדה לאסוף שבלים, ולכן אין מצוה להשאיר לקט, שכחה ופאה.

1. לאחר שגלה בעז שרות היא פלת נעמי, הוא אמר לה שלא לשדה אחר.
2. בעז מזכיר שני דברים טובים שעשתה רות:
 - א. היא תמכה ב.....
 - ב. היא החליטה להצטרף ל..... למרות הקשי.
3. במה ברח בעז את רות?

תקנת חז"ל שנלמדה מבעז

במשנה במסכת ברכות (ט, ה) מובאת תקנה, שהמברך את חברו, יברכו בשם ה', ואין בונה משום זלזול בשם ה', ותקנה זו נלמדת מהמספר כאן על בעז.

"תמול שלשום" - אין הכוונה רק אתמול ושלשום, היומים האחרונים, אלא למה שהיה עד עכשיו. בטוי זה מופיע פעמים רבות בתנ"ך, וגם היום משתמשים בו במשמעות זו.

המפגש בין רות לבעז

ח ויאמר בעז אל רות:

הלא שמעת בתי {שמעי לי}, אל תלכי ללקט בשדה אחר, וגם לא תעבורי מזה {מקומות אחרים בשדה}, וכה תדבקין {תצמדי} עם נערתי {בשדה זה}.

...

יא ויען בעז ויאמר לה:

הגד הגד לי כל אשר עשית את {למען} חמותך אחרי מות אישך {בעלה} ותעזבי אביר ואמר וארץ מולדתך ותלכי אל עם אשר לא ידעת תמול שלשום {לא הפרת בעבר}. **יב** ישלם יהוה פעלך {שכר על מעשהך} ותהי משפרתך שלמה מעם יהוה אלהי ישראל אשר באת לחסות תחת כנפיו {להתגדר ולהצטרף לעם ישראל}.

ישלם ה' לאדני?

בתל ערד נמצאה כתבת דיו על שבר כלי חרס (אוסטרקון), הכתבת היא חלק ממכתב ששלח יהוכל לגדליה, ובו הוא מברך אותו: "ישלם ה' לאדני". מקאן אפשר ללמד שברכת בעז לרות: "ישלם יהוה פעלך" היתה ברכה השגורה בפי העם.

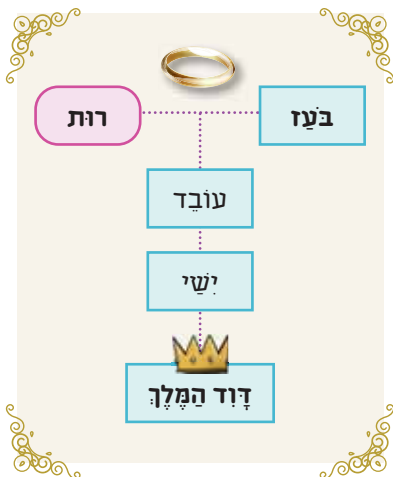
פרק ד (בדלוגים) הַלֵּדַת עוֹבֵד

נְשׂוּאֵי בַעַז וְרוּת

1. איזה רכוש עבר לבעז לאחר שהתחתן עם רות?
2. כיצד רואים בפסוקים שבעז התכוון לקרא לשדות שירש: "שדות מחלון"?
3. הזקנים והעם מברכים:
 - א. את רות - שתהיה משמעותית לעם ישראל כמו.....
 - ב. את בעז - שיצליח ו..... שמו.
 - ג. את ילדי רות ובעז - שיהיו חשובים כמו ילדי.....

שׂוֹשֶׁלֶת הַיְחָסִיּוֹן שֶׁל דָּוִד הַמֶּלֶךְ

1. הנשים ברכו את נעמי שהילד יהיה מגדולי....., ולכן יהיה שמו מפרסם.
2. נעמי היתה ה..... של הילד.
3. לדעתכם, מה אפשר ללמד מהעבדה שהשכנות שמחות כל כך עם נעמי ונותנות את השם לילד?

ט ויאמר בעז לזקנים {הרעים בבית הדין} וכל העם:

עדים אתם היום כי קניתי את כל אשר לאלימלך {את כל רכושו} ואת כל אשר לכליון ומחלון {כל רכושם} מיד נעמי. וגם את רות המאבקה אשת מחלון קניתי לי {קדשתי} לאשה, להקים שם המת {שמו של מחלון בעלה של רות} על נחלתו {שדותיו}, ולא יכרת {ישבח} שם המת מעם אחיו {משפחתו} ומשער מקומו {ומאנשי עירו}. היוצאים מהשער, עדים אתם היום {על קדושי קרות}!

יא ויאמרו כל העם אשר בשער והזקנים: עדים {אנחנו}!

{וברכו אותו} יתן יהוה את האשה {רות} הנבאה אל ביתך כרחל וכלאה, אשר בנו שתיהם את בית ישראל {בית יעקב אבינו}. ועשה חיל באפרתה {תצליח ותגדל חשיבותה}, וקרא שם בבית לחם {יהפריסם שמה}. יב ויהי ביתך כבית פרץ אשר יצדה תמר ליהודה, מן הנרע {הקדים} אשר יתן יהוה לה מן הנערה הזאת {מרות}.

הַלֵּדַת עוֹבֵד

יג ויבא את רות, ותהי לו לאשה, ויבא אליה, ויתן יהוה לה הריון, ותלד בן. יד ותאמרנה הנשים אל נעמי:

ברוך יהוה אשר לא השבית לה גאל היום {השאר המשך למשפחתה}, ויקרא שמו בישראל {ויהיה מגדולי ישראל}! טו והיה לה להמשיב נפש {למנחם}, ויש שפרשו כאילו השיב את נפש מחלון {ולכלכל את שיבתה} {השייב את זכותה}, כי כלתה אשר אהבתה ילדתו, אשר היא טובה לה {יותר} משבעה בנים!

טז ותקח נעמי את הילד ותשתהו בחיקה {החזיקה באזור שבין ידיה לגופה}, ותהי לו לאמנת {מטפלת}. יז ותקראנה לו השכנות שם, לאמר: ילד {כאילו שנולד} בן לנעמי, ותקראנה {השכנות} שמו: עובד, הוא אבי ישי, אבי דוד {המלך}.

חידה

1. אין אצלי מה שיש בשם שלי.
2. השם שלי לא בא מאמי.
3. הכרתי אותו במקרה.
4. כלנו ראינו.

שמות זהים לשני ישובים

מדוע הכתוב מצין כאן שבית לחם נמצאת ביהודה? לכאורה דבר זה כבר ידוע! יתכן שהכתוב רצה להדגיש שמדבר בבית לחם שבנחלת יהודה מכיון שבפרק יט בספר יהושע מזכרת בין ערי זבולון עיר אחרת שנקראת בית לחם. בתקופה הקדומה מקימי הישוב הם שבחרו את שמו על דעת עצמם בלבד, וכך קרה לעתים ששני ישובים נקראו באותו השם ממש, כמו במקרה של בית לחם. בימינו קימת "ועדת השמות הממלכתית", הממנה על נתינת שמות לישובים בארץ, והיא מודאת שלא יקראו שני ישובים באותו השם.

בְּסִימָן טוֹב וּבְמַחֲזֵל טוֹב
אָנוּ מְזַמְיָנִים אֶתְכֶם לְהִשְׁתַּתֵּף בְּשִׂמְחַת

מְכַבְּדֵנוּ
בַּעַז בֵּן שְׁלֹמֹן עִם **רוּת**

הַחֲפָה תִּתְקַים בְּשַׁעַר הָעִיר בֵּית לָחֶם
הַעֲדִים יִהְיוּ.....?

קלאו קשאוליה

אלו הייתם אתם כותבים את ההזמנה לחתונה, איך הייתם מתארים בה את רות?

חידה

מה הקשר בין כל אחד מהאיורים הללו לפרקים שלנו?

מעוניינים בדפי לימוד נוספים למועדים מיוחדים או מידע על הספרים שלנו?
סרקו את הקודר (קוד QR):

סדרת "התנ"ך שלנו" מאת אלון חזני

עריכת לשון: עומר פדור | ניקוד: הרב ישראל אליצור | איורים: נעמה להב | עימוד: דגנית סטנייצקי

צילום מכתבי ערד: https://commons.wikimedia.org/wiki/Category:Arad_letters

© כל הזכויות שמורות | להארות והערות: 052-3567930 alon.hazani@gmail.com

פרקים מתוך "התנ"ך שלנו" - מגילת רות

להזמנת ספרים פנו למכון התורני אור עציון 08-8502822 // www.machon.oretzion.com

לפרטים אודות קהילות לומדות תנ"ך: 052-3567930